

Sborové OZVĚNY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • listopad 2019 • Ročník XXIV

Křest

Oskara Šavla

Slova ustanovení křtu:

(Mt 28,18-20)

Slyšme slova ustanovení křtu.

Pán Ježíš Kristus praví:

18 „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.

19 Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého

20 a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

Křestní zvěstování:

Služte Pánu s radostí, předstupujte před obličej jeho s díkyčiněním!

Milí rodiče! Vám bylo darováno toto dítě. Zakusili jste s ním první velké starosti i velikou radost. Přinášíte Oskárka do shromáždění, aby byl pokřtěn. Svobodně jste se rozhodli jít touto cestou – cestou Boží ochrany.

Milí kmoťři! Vy jste s rodiči v osobním svazku. Vás si rodiče vybrali, protože spoléhají na vaši službu, která přesahuje to, co se

zpravidla nazývá přátelstvím.

Nést zodpovědnost za toto dítě je skutečným hrdinstvím.

Milý teplický sbore! Spolu tvoříme společenství, které má být pomocí v každém čase a pro každého. Naším závazkem bude nést toto dítě ve svých modlitbách. Nezapomínejte na to. Tento křest má být vyhlášením, že Boží milost se otevírá i pro vaše dítě. I pro ně platí Boží sliby a bude se na nich podílet. Kristus vaše dítě povolává k novému živo-

Představení křtěného:

Milí bratři a sestry,

máme radost, že můžeme přijmout křtem do svého společenství toto dítě: Oskara Šavla, syna Vladimíra Šavla a Anny Maškové z Teplic, kteří požádali o křest náš sbor.

Absolvovali jsme spolu několik společných setkání, z nichž vyplynulo, že to má být cesta zpět k evangelickým kořenům.

To, co nejde popřít a vymazat z dějin je, že jeden z jeho předků byl evangelickým farářem. Naše staršovstvo se ke křtu vyjádřilo přejně a radostně.

tu. Kde však Kristus povolává, tam učedník následuje. Křest zavazuje k životu v poslušnosti. Proto záleží i na vás, milí rodiče a kmoťři, zda vaše dítě na vás pozná, že jednáte spravedlivě a prosazujete pravdu. Kdo přináší dítě ke křtu, zřiká se vsí falešné ctižádosti. Nehledá ve výchově svého syna svoji vlastní čest, ale čest toho, jemuž jedině čest a sláva patří. Odevzdává své dítě Bohu Otci, Synu a Duchu svatému.

Pokračování na 2. straně

Svátost křtu

Dárek na památný den - obrázková dětská bible

Křest Oskara Šavla

Dokončení z 1. strany

Svatost křtu v sobě skrývá mnoho významů. Tím nejpodstatnějším, co se nám při ní symbolicky sděluje, je dar nového začátku, dar nového života. Tak jako voda smývá špínu z fyzického těla, krev Ježíše Krista prolitá na kříži smývá z člověka jeho odcizení Bohu.

Pamatujme, křtem nemluvněte na sebe rodiče, kmotři i sbor bereme závazek odpovědnosti před Pánem Bohem i před lidmi. Křest je vyjádřením vaší touhy, aby vaše děti Boží lásku poznávaly a jednou se k ní samy svobodně a dobrovolně přiznaly. Na té cestě vám přejeme mnoho síly a moudrosti od Pána Boha.

Modlitba:

Svatý Bože, milosrdný Otče!
Do tvých rukou vkládáme toto dítě. Chválíme tvoji lásku. Vzbudil sis na zemi svůj lid a zůstáváš s ním. V důvěře ve tvoji milost se odvažujeme toto dítě pokřtít. Dej, aby mu znamení křtu dnes a navždy pečtilo život a odpuštění. Amen.

Křestní akt: (Marek 10,14)

14 „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží“.

Milý Oskare, křtím tě ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.
Amen.

Malý klouček je neposeda, a tak se přibatočil faráři do náruče

Požehnání křtěnému: (Iz 43,1-2)

1 „Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj.“

2 Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí“.

V svobodě tedy vytrvejte!

Milí bratři, milé sestry,

z bohatě prostřeného stolu Božího slova vybírám dnes jedinou větu, abych se nad ní s vámi zamyslel: Byli jste povoláni ke svobodě, ve svobodě tedy vytrvejte! Možná, že je to vůbec nejdůležitější zvěst křesťanství – a zrovna dnes a pro nás. Apoštol Pavel tady mluví o daru svobody jako o povolání. Je to jádro Pavlovy zvěsti. Je to evangelium svobody. Když apoštol prochází Aténami, najde „oltář neznámému bohu“ - a u něj začne kázat: mluví o Bohu, kterého neznají, jenže on toho Boha zná a zvěstuje jim jej. I my dnes s Pavlem stále hledáme oltáře „neznámému bohu“. Hlavní myšlenkou dnešního kázání je, že svoboda je onen oltář neznámému bohu.

Svět je plný známých bohů a bůžků. Martin Luther řekl, že bohem pro člověka je to, co je pro něho nejdůležitější. Co je pro nás nejdůležitější? Pro koho je nejdůležitější kariéra, pro toho je kariéra jeho bůh. Pro koho jsou nejdůležitější peníze, pro toho jsou peníze jeho bůh. Pro koho je nejdůležitější strana, vůdce, národ, rasa - pro toho je toto jeho bůh. Dnešní svět je přeplněn „známými bohy“. A my si je umíme dobře pojmenovat.

Kde pak je ta svoboda? Ta svoboda je až za těmi všemi oltáři, které je potřeba napřed zbořit. Pak teprve můžeme najít „oltář neznámého Boha“. I v našem životě a v našich představách se často usídlil „příliš známý bůh“ - bůžek tohoto světa, namísto neznámého, živého Boha. Bůh čas od času nechává

Kázání: (Gal 5, 13)

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v knize Galatským, v 5. kapitole, 13. verš. Vy jste byli povoláni ke svobodě, bratři. Jen nemějte svobodu za příležitost k prosazování sebe, ale služte v lásce jedni druhým.

projit naši víru ohněm kritiky, ateismu, pochyb a kritických otázek, abychom se očistili od mnohých mylných představ. Aby nás přivedl k oltáři neznámého - živého Boha. Pak namísto našich představ, na místo „neznámého boha“ nastoupí skutečný Bůh - Bůh neznámý, absolutní tajemství. S tím příběhem se setkáváme v životě Ježíše Nazaretského. Nikdo nezná Boha, jen Syn a komu by se chtěl Syn zjevit, říká Písmo. Kolik je lidí, tolik je cest k Bohu - avšak křesťan konfrontuje kteroukoliv z nich s cestou Ježíšovou. Bůh není neznámý proto, že by byl příliš vzdálený, ale proto, že je nám příliš blízký. Paradoxem našeho života je to, že to nejbližší nejméně poznáváme, „nevidíme“ - právě proto, že od toho nemáme odstup. Nikdo neviděl svou vlastní tvář - jen její odraz v zrcadle. Nikdo neviděl svou duši - ne proto, že by nebyla, ale proto, že je tím naším nejnivnější, od čeho nemůžeme poodstoupit a podívat se na to zvnějšku. Boha nikdy nikdo neviděl, říká Písmo - možná ne proto, že by nebyl, či zemřel, nýbrž protože od něj nemůžeme poodstoupit: on je náš život (slovy Pavlovými: v něm dýcháme, pohybujeme se a jsme).

Pro Pavla je svoboda oltářem neznámého Boha, pravého, živého, tajemného a blízkého, překvapujícího Boha. V lidské svobodě se setkáváme s Bohem. Bez svobody nacházíme jen bůžky. Právě proto jde Pavlovi tolik o to, abychom si ze svobody neudělali bůžka - abychom si nepletli svobodu se svévolí. Mnoho lidí si plete - zvláště dnes - svobodu se svévolí. To jsou dvě naprosto odlišné věci. Pravá svoboda je spojena s odpovědností - proto je tak náročná. Mnoho lidí volá po svobodě, ale vítězstvím bude skutečně vytrvat ve svobodě. Neohlížet se po jistotách, které poskytoval otročský stav.

Svoboda je radikální otevřenost lidského života. Proto je místem, kde se setkáváme jeden s druhým, vedeme společný dialog tam, kde se setkáváme s Bohem. Svobodu si nemůže uchovat ten, kdo se uzavírá do svého sobectví, do své svévole. Cituji nejmenovaného člověka: „Svobodu si uctíte tak, že si doma zapalte svíčku, zapomínejte, meditujte a radujte se.“ S tímhle člověkem nemohu souhlasit. Svoboda je přece společná radost, společné prožívání, má být společným cílem. Za svobodu se přece líp bojuje společně. Jaká je to svoboda, když se doma sám zavřu, nezavírám tím i svobodu? Svobodu může uchovat a naplnit jen ten, kdo nežije pro sebe, ale otvírá se druhým - žije v lásce. Láska je uskutečněním svobody jako radikální otevřenosti, jako života v Bohu. Byli jsme povoláni k svobodě, říká nám dnes apoštol. Ve svobodě stůjte! Nenechte si ji nikdy nikým vzít. Amen.

Martin Bánoci,

Teplice, 17. listopadu 2019

Listopadové události roku 1989 s hosty

V pondělí 11. listopadu, kdy v Teplicích před 30 lety začaly ekologické demonstrace za čistý vzduch, jsme si v modlitebně kostela ČCE připomněli avizované setkání pro veřejnost.

Hosty vzpomínkového večera byli přímí aktéři listopadových událostí v Praze – RNDr. Alexandr Saša Vondra, jeden ze zakladatelů Občanského fóra, dnes europoslanec, a PhDr. Pavel Žáček, Ph.D., bývalý šéfredaktor Studentských listů (1989 až 1991) a první náměstek ředitele Ústavu pro dokumentaci zločinů komunismu. Setkání se rovněž zúčastnil fotoreportér Miroslav Rada, jehož dobové snímky z Ústeckého kraje jsme promítali na plátno pod kazatelnou. Účastníci využili příležitosti a ptali se aktérů na minulost i současnost. Zajímavá beseda trvala dvě hodiny. Všem hostům děkujeme!
Foto: Miroslav Rada a Ondřej Hájek

Události roku 1989 jsme si připomněli ještě v neděli 17. listopadu. Po bohoslužbách nám krásně zazpívaly spojené sbory - Duchcovský pěvecký a dětský při ZUŠ Teplice třídy Jany Moravcové. V pásmu zazněly i písně Karla Kryla. Také zpěvákům, sbormistryni Janě Moravcové i klávesistce Markétě Loskotové patří naše poděkování.

Dohodu o sloučení podpořily oba sbory

Úvodní pobožnost na konventu v Třebenicích měl náš farář Martin Bánoci.

Dohodu o sloučení FS ČCE v Teplicích a FS ČCE v Duchcově na svých mimořádných sborových shromážděních 3. listopadu podpořily oba jmenované sbory. V sobotu 9. listo-

padu ji projednal a schválil konvent v Třebenicích a napřesrok v květnu by o ní měl jednat a požehnat Synod ČCE. Když vše půjde dobře, dojde ke sloučení k 1. říjnu 2020.

Gratulace k narozeninám a ukončení studia

Martin Bánoci se narodil 24. září 1982. A tak jsme mu při nejbližší příležitosti v kostele gratulovali a popřáli zdraví a Boží blízkost.

Oslavy se pak konaly ještě na faře, kam nás manželé Bánociovi pozvali na pravou slovenskou kapustnicu. Blahopřáli jsme též paní Lie, která úspěšně složila advokátské zkoušky,

na něž se celé léto včetně sborové dovolené poctivě připravovala. Panovala dobrá nálada a my, účastníci milého setkání, Lie i Martinovi moc děkujeme za skvěle připravenou hostinu. Oslavy se zúčastnila i malinká Emilka Vinická, vnučka manželů Blažkových.

Palačinky chutnaly

Tak takověhle byly na první společné snídani před nedělními bohoslužbami Mařkovy palačinky. Mňam. Každý si mohl přát, s čím si je dá: s džemem, sirupem, slehačkou a karamellem, nebo prostě jen tak. Chutnaly báječně a vděční strážníci i touto cestou moc děkují vynikajícímu kuchaři. S přípravou měl určitě hodně práce. První společná sborová snídane se tedy povedla. Uvidíme, kdy si dopřejeme další.

Ani letos jsme nezapomněli na díkčinění za bohatou úrodu. Modlitebnu k této zvláštní události vyzdobila sestra Růženka Jancyková. Díky.

Přes osm tisíc

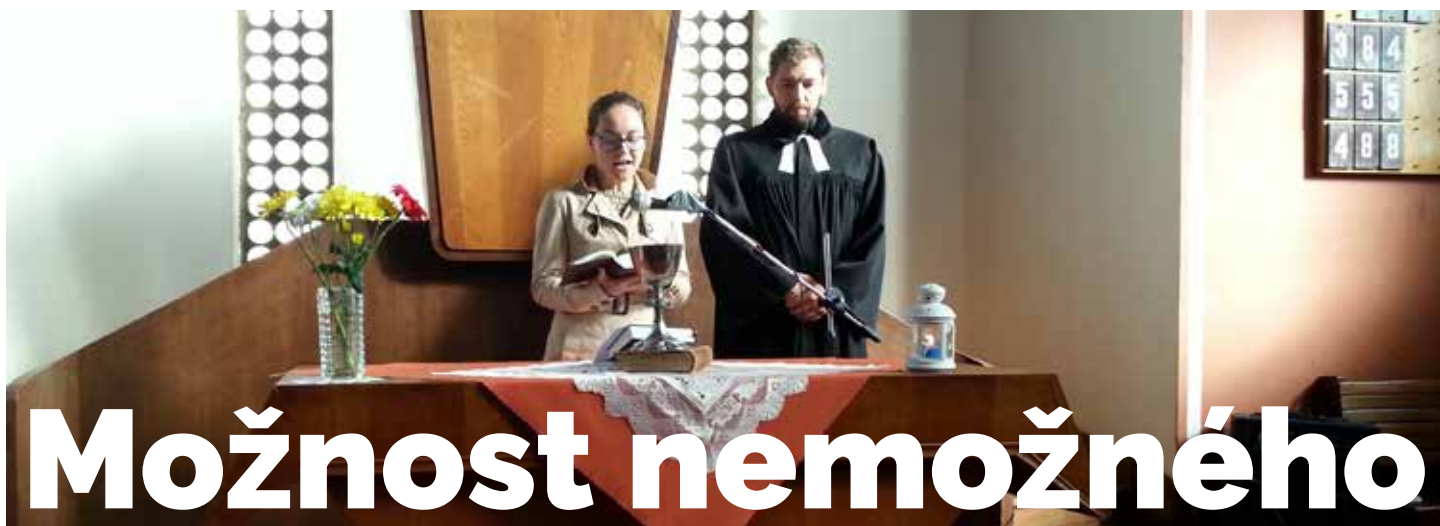
pro Klokánek

V pátek a v sobotu 18. a 19. října se prostory našeho kostela proměnily v bleší trh. V nabídce byly knihy, dámské, pánské a dětské ošacení i obuv, hračky a další různé artefakty.

Ceny byly symbolické, kus za 10/20 korun. Přesto sobotní prodej vynesl 8 310 korun pro Fond ohrožených dětí Klokánek v Teplicích a Ústí nad Labem. Děti si s tetami pro výtěžek blešáku odpoledne přišly. Kluci i děvčata byli velmi bezprostřední, věnovali jsme jim navíc i obuv a hračky, které si vybrali. Od paní ředitelky Klokánku Ing. Daniely Brníkové jsme se dozvěděli, že

momentálně má Klokánek v péči 21 dětí a peníze vynaloží na provozní účely. Obdarování bylo vzájemné. Jako poděkování jsme dostali kalendář Klokánku pro rok 2020 a maskota Klokánku. Máme nové kamarády a radost, že jsme mohli posloužit dobré věci. Velké poděkování zaslouží všichni členové našeho sboru, kteří se na přípravě a realizaci zdařilé akce podíleli.

Možnost nemožného

Milí bratři, milé sestry v Pánu Ježíši Kristu,

„Dej nám více víry!“ Prosi učedník ve svém životě. Skutečně dobrá prosba. Jednoduchá a na místě. Neměl by Pán Ježíš za tuhle prosbu své učedníky pochválit? Vždyť čeho jiného věřící skutečně potřebuje víc? Co může být důležitější, než mít víru? Více návštěvníků bohoslužeb a biblických hodin? Jak utěšený pocit pro lidské oči, když vidíme plný kostel a zaplněné lavice. Pak méně žalostný, když v tom společenství nejde nalézt víru. Více křtů a konfirmací? Jak krásné je společně prožívat začlenění do společenství skrze křest nebo konfirmaci. V dnešní době až jedinečné a dojemné. O to bolestnější je vědět, že šlo jen o viditelné znamení, které neproniklo do morku kostí. Více opravených kostelů a modliteben? Jak pyšné uspokojení, že máme nejkrásnější a nejlépe opravený kostel široko daleko. Ale co na tom záleží, když lidé navštěvují jiné chrámy (značky Olympie, Galerie). Více navrácených pozemků či peněz v restitucích? Jak příjemné je vědět o zabezpečené finanční budoucnosti. O to hůř lze pochopit, že nad naše majetky je lépe mít živý, fungující sbor. A k čemu to vše, když se nedostává toho nejdůležitějšího, totiž víry? Sborový provoz může fungovat jako švýcarské hodinky, ale když chybí víra, bude v Hospodinových očích jenom solí, která pozbyla své slanosti. A naopak, je-li v církvi evangelium skutečně vyznáváne

Lk 17,5-6

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme zamýšlet, a která nám poslouží jako základ kázání, jsou zapsaná v evangeliu podle Lukáše, v 17. kapitole, 5. a 6. verš: 5 Apoštolové řekli Pánu: „Dej nám více víry!“ 6 Pán jim řekl: „Kdybyste měli víru jako zrnko hořčice, řekli byste této moruši: „Vyrvi se i s kořeny a přesad se do moře, a ona by vás poslechla.“

a žité, nepotřebujeme ani vznešené budovy, ani světskou slávu.

„Dej nám více víry!“ Tato krátká prosba by mohla nahradit naše mnohomluvné modlitby. Ať stojíme pevněji, ať jsme rozhodnější, ať zvládneme to, co se před námi ještě objeví. Abychom se, až se večer budeme sklánět k modlitbě, nemuseli stydět za to, co jsme zase pokazili a nezvládli. Učedníci nejsou bez víry, oni už nějakou víru mají, ale cítí se pro svůj úkol neschopní, protože mají málo víry. Víra se pro ně stala osobní zkušeností. Už vyznávají, že u Krista je pomoc. Také proto se na něho obracejí se svou žádostí.

„Dej nám více víry! Přispoř nám víry!“ – překládá kralická bible. Už jsme nějakou víru nastřádali, už nejsme úplně bez prostředků, ale potřebujeme víc k tomu, co máme. Přispoř nám! Pak se snad budeme umět lépe otáčet v nevěřícím světě k nevěřícím lidem. S větší vírou to půjde snáz. Podáme větší výkon. „Dej nám více víry!“ Vlastně je to naše prosba, prosba živé církve. Toužíme, aby naše víra rostla, aby se vyvíjela, aby uměla dávat odpovědi na nové výzvy. Víra by neměla stagnovat, ale vést k novým cílům. A před každého jinak. Někdo se nachází před důleži-

tým úkolem v práci nebo ve škole. Někteří pečujete o svého blízkého. Jiní se zase vyrovnávají s nemocí, s bolestmi či s úbytkem sil ve stáří. Snažíme se pořádně vychovat děti. Cokoliv jako křesťané konáme, neděláme jen sami od sebe a sami pro sebe. Přitom by stačilo říci jen: „Dej nám více víry.“ Vždyť má-li člověk velkou víru, má všechno. Nemusí se ničeho lekat, nad ničím si zoufat; i to zlé mu nakonec poslouží k dobrému. Se silnou vírou se dá jít i po křivolakých cestách, překážky se nezdají být nepřekonatelné, cíle nejsou nedosažitelné. Máme-li dostatek víry, pak si klidně můžeme dovolit mít v životě leccakou chudobu a nedostatek a přitom se tím netrápit. Mocná víra osvobozuje, uzdravuje, napravuje vztahy. Mohli bychom říci: Věř-a vše ostatní ti bude přidáno.

„Dej nám více víry!“ Tato prosba správně rozpoznává, že víru si sami sobě dát neumíme. Ani já vám ji tady nebudu rozdávat. Víru nezískáme absolvováním příslušného kurzu. Víra se nedá nacvičit či natrénovat, nemůžeme ji vydolovat z vlastní duše. Víra je darem, o který máme neustále prosit a od Boha ji stále znovu, opět a zase dostáváme. Dej nám více víry, voláme někdy my všichni. Ježíš odpovídá

nečekaně – jak už jsme si u něj zvykli. „Kdybyste měli víru jako zrnko hořčice, řekli byste této moruši: „Vyrvi se i s kořeny a přesad se do moře“, a ona by vás poslechla.“ Toto slovo se ovšem dá číst i jinak. V řečtině doslova stojí: „když máte víru jako zrno hořčice.“ To už není výčitka, spíš konstatování skutečného stavu věci. S vaší vírou to možná není žádná sláva, ale tím se netrapte. I s takovou vírou se dá žít a činit veliké věci. Žádnou super-mega-tuti-fruti víru nepotřebujeme: nakládáme a žijeme s tím, co máme. I skrze to malé zrníčko víry jsme byli obdarováni vrchovatou měrou. „Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.“ Tak kdysi odpověděl Kristus apoštolu Pavlovi, který k němu třikrát volal a prosil, aby jej zbavil jakéhosi podivného ostnu. Stačí, když máte víru jako malinké zrníčko a můžete činit věci nevidané. K prosbě: „Dej nám více víry“ můžeme připojit volání: „nauč nás žít s pouhou vírou“. Nauč nás pokornému vědomí, že nás víra neproměňuje v hrdiny s nadpřirozenými vlastnostmi, kterými bychom si přáli být. Ježíš nás ujišťuje, že víra sama, bez dalších přívlastků, přísad a přidávaných hodnot, není něčím malým. Ve světě, který vládne úplně jinými zbraněmi a pákami, se jistě víra jeví jako bezmocné hořčičné zrníčko, kterého si sotva kdo vůbec všimne, a pokud ano, tak ho nebere vážně. Ale i taková semínková víra stačí, aby se děly zázraky. Amen. (Redakčně zkráceno).

Martin Bánoci,
Teplice, 10. 11. 2019

Setkání s europoslancem Tomášem Zdechovským

Dne 27. září navštívil náš sbor poslanec Evropského parlamentu Tomáš Zdechovský. V doprovodu krajského tajemníka KDU-ČSL a člena našeho sboru Romana Gaudyna absolvoval několik

návštěv i v okolí Teplic, krátce se zúčastnil setkání mládeže každého věku ČCE na faře a následně besedoval s účastníky Ekumenického setkání mužů v presbyterně.

Text a foto: Radovan M. Gaudyn

Ženy z ekumeny měly svůj den

V sobotu 23. listopadu hostila naše sborová místnost ekumenické setkání žen. Sešlo se nás rovných dvacet.

Dopolední program jsme strávily s psycholožkou, PhDr. Květou Roubíčkovou, která si připravila interaktivní besedu na téma vztahy a zvládání stresu. Prostřednictvím psychotestů jsme se o sobě dozvěděly ledacos nového, procvičily mozkové hemisféry a vyzkoušely si akupresurní masáž ucha. Kdo měl zájem, vedl se sestrou Roubíčkovou ještě individuální rozhovory.

Po společném obědě za námi přijely Alena Fendrychová a Eva Křivohlávková z Diakonie ČCE v Praze s šicími potřebami. Kolektiv ještě posílily azylantky s dětmi a výsledkem šicího kroužku byly krásné šatičky pro malou princeznu. Radost pohledět. Den to byl zdařilý a už se těšíme na další společné setkávání s hosty.

Foto: Dana Gaudynová a Ladka Richterová

PhDr. Květa Roubíčková

Biblická s hosty

Biblická hodina se koná pravidelně každé úterý od 17 hodin. Na jedné z nich jsme měli hosty: předsedu správní komise, která řídí duchcovský Farní sbor ČCE Joela Rumla, a jeho člena Jaroslava Nezbedu.

Návštěvní hodiny

Pro veřejnost nyní zřídil farář Martin Bánoci návštěvní hodiny. **Kostel ČCE v ulici J. V. Sládka číslo 16 v Teplicích je pro všechny otevřený každou středu od 14 do 15 hodin.** Jsme otevřené společenství, neostýchejte se zavítat.

Kontakt:
tel.: 722 695 008

Českokobratrská církev evangelická v Teplicích, J. V. Sládka 16

Zveme veřejnost na adventní program

Neděle 1. 12. od 9:30 hodin
bohoslužby s dětským pěveckým sborem Poupata

Neděle 8. 12. od 9:30 hodin
bohoslužby, poté posezení u vánočního punče

Úterý 10. 12. od 16:00 hodin
divadlo, děti z MŠ Fráni Šrámka

Sobota 14. 12. od 12:00 hodin
vánoční palačinky na Zámeckém náměstí

Neděle 15. 12. od 9:30 hodin
bohoslužby s Žáky ZUŠ Dubí a Konzervatoře Teplice

Neděle 22. 12. od 9:30 hodin
bohoslužby, od 16:00 vánoční hra dětí a mládeže

Pondělí 23. 12. od 10 do 14 hodin
zpívání koled v teplické nemocnici

ČESKOKBRATRSKÁ CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V TEPLICÍCH

Pravidelná shromáždění

NEDĚLE:

- 9.30 h. – bohoslužby Teplice
- 10.00 h. – nedělní škola
- 8.00 h. – každá 2. neděle – bohoslužby Duchcov

ÚTERKY:

- 15.00 h. – Klub dětí
- 16.00 h. – Konfirmační příprava
- 17.00 h. – Biblická hodina

PÁTKY:

jedenkrát měsíčně:

- 18.00 h. – Ekumenické setkání mládeže každého věku
- 19.00 h. – Ekumenické setkání mužů

Máte-li možnost, sledujte dění ve sboru ČCE také na internetu:

www.cceteplice.cz

Letos opravdu rostly

Takovéhle krásné kře-menáče a další houby nacházel letos farář Martin Bánoci v podkrušnohorském Dubí. Měl z nich upřímnou radost. Jak prozradil, takové úlovky ve svém životě nepamatuje. Nasušené teď zdobí kuchyňskou linku a jistě přijdou vhod.

Přejeme dobrou chuť.

Sbor ČCE Teplice

S kyticí a přáním

Nejstarší členka našeho sboru, sestra Lydie Jancyková, jen málokdy vynechá péči svého syna Milana nedělní bohoslužby. V presbyterně u kávy, čaje a drobného pohoštění ji vidáme usměvavou a v dobré náladě, a její říjnové narozeniny si připomínáme každý rok. S kyticí a blahopřáním za celý sbor pravidelně přichází kurátorka Věra Grögerová.